

Till
HÖGSTA DOMSTOLEN

ÖVERKLAGANDE

Klagande: Klemeco Nord AB, 556209-1297 (nedan kallad Klemeco)
Boarp 1838, 266 91 MUNKA-LJUNGBY

Ställföreträdare: Bertil Burström, *samma adress*
Tel 0431- 43 32 80, fax 0431- 433281

Motpart: Advokaten Lena Ström, 460504-4546
Dörjaregränd 10, 262 62 ÄNGELHOLM

Ombud: Advokaten Lars Laurin, Advokatfirman Lindahl,
Stortorget 23, 211 34 MALMÖ

Saken: Skadestånd på grund av oaktsam processföring

Överklagad dom: Hovrättens över Skåne och Blekinge, avd 4, dom nr DT 4231 av den 4 november 1999 i mål nr T 170-96, med domskäl enligt tingsrättens dom nr DT 71 av den 23 februari 1996 i mål nr T 341/93.

YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN:

Klemeco yrkar att Högsta domstolen med ändring av hovrättens dom bifaller bolagets talan sådan den angivits i hovrätten och förpliktar advokaten Lena Ström att utge 1 478 054:- kronor avseende skadestånd, samt ränta på kapitalbeloppet enligt 6 § räntelagen från 1993-05-04 tills betalning sker.

Vidare yrkas att hovrättens och tingsrättens domar beträffande rättegångskostnader undanröjs och att i stället Klemeco tillerkänns ersättning för sina kostnader i tingsrätten och hovrätten samt kostnaderna i Högsta domstolen vilka senare kommer att anges.

GRUNDER FÖR ÖVERKLAGANDET:

Klemeco åberopar samma rättsliga grunder, bevisning och omständigheter för sin talan som sammanfattats och preciserats i hovrätten enligt aktbilagorna hab 42-46.

1. OM PREJUDIKATSINTRESSET

Föreliggande tvistemål innefattar ett flertal principiellt intressanta juridiska frågeställningar om processombudets och i synnerhet advokatens plikter och ansvar gentemot sin uppdragsgivare och mottaget uppdrag, vilka frågor inte tidigare har belysts genom dom i Högsta domstolen.

En av frågorna som är av prejudikatsintresse och som motiverar att prövningstillstånd meddelas är frågan om vilken kravnivå en klient och huvudman bör ha rätt att ställa på en advokat med avseende på dennes undersökningsplikt respektive åberopsskyldighet vid mottaget uppdrag som processombud.

Det är även av betydelse för rättstillämpningen att Högsta domstolen fastställer vilka normer och riktlinjer som bör gälla för en advokat med avseende på dennes rådgivnings- och metodansvar till huvudmannen och det mottagna uppdraget.

Vidare bör Högsta domstolen klargöra vilken betydelse det har att advokaten i fråga utger sig för att vara specialist i aktuellt hänseende, dvs om detta förhållande bör medföra större krav

på advokatens rådgivnings- och metodansvar eller dennes undersöknings- och åberopsskyldigheter.

Härutöver finns skäl för ledning av rättstillämpningen att Högsta domstolen även uttalar sig om beviskraven samt bevisbördans placering i en skadeståndstvist mot advokat vilken, såsom i föreliggande mål, i väsentligt avseende avvikit från sin huvudmans uppdrag och rättsuppfattning på sådant sätt att både huvudmannen och motparten genom skriftväxling och bevisuppgifter mm vilseletts att felaktigt tro att talan var fullödigt utförd och innefattade samtliga i det tvistiga avtalet påvisade, relevanta och processbara grunder i enlighet med anförd bevisning och mottaget uppdrag.

Åter en rättsfråga av principiellt och allmänt intresse är om det kan krävas av en advokat att denne antingen bör avråda sin huvudman att föra talan eller att han garderar sin talan med andra processbara grunder när advokaten är medveten om att det finns betydande processuella risker att föra talan på en enda grund. Svaranden i föreliggande mål gjorde vid huvudförhandlingen i tingsrätten gällande (såsom framgår av domen), att hon vid talans utformning bedömde ”att det skulle vara förödande” för Klemecos talan (på pkt 3.1 som enda grund) att nämna standardavtalet EÅ 85, som legat till grund för det tvistiga ”garantiliknande” avtalet och som det senare visat sig att motparten hade tillgång till som medlem hos utgivaren Grossistförbundet Svensk Handel. Att HD i sina förarbeten till sin dom 25 juni 1992 redovisar rakt motsatt uppfattning om vad en jämförelse skulle utmynna i, är en annan sak. Det är kännedomen och farhågorna i sig som enligt Klemecos uppfattning borde resulterat i en annan handläggning än att föra talan på en enda grund.

Ytterligare en aspekt av intresse för ledning av rättstillämpningen särskilt vid underrätt är att Högsta domstolen måtte uttala sig om lämpligheten av tingsrättens lika ovanliga som orättfärdiga skrivning att ”*uppdraget skötts med omsorg och skicklighet*”, vilket uttalande kan sägas vara så extremt till sin karaktär att det kan få en otillbörligt normgivande verkan på högre rättsinstans, även med beaktande av den opartiska rättsutredning (tab 51, bil 2) som med sin slutsats ”sannolik skadeståndsgrundande vårdslöshet” legat till grund för den stämningsansökan som ingivits i målet.

En advokats plikter är kortfattat angivna i 8 kap. 4 § rättegångsbalken samt i advokatsamfundets Vägledande regler om god advokatsed. Vilken grad av aktsamhet en

advokat skall visa för att vid fullgörande av sitt uppdrag inte skall anses vårdslös i skadeståndsrättsligt hänseende i sin processföring eller annat, kan emellertid ej utan vidare fastställas, då prejudikat saknas och dessa anvisningar ej kan betraktas som regelverk. Någon ledning från eventuella rättsfall ges ej, då endast ett rättsfall från Högsta domstolen publicerats; NJA 1949 s 271, vilket endast berör frågan huruvida ett förbiseende vid fullföljd av talan grundat skadeståndsskyldighet, och således icke kan ge någon ledning i mål liknande det nu överklagade. Föreliggande mål är särskilt intressant då saken innefattar ett flertal viktiga aspekter vad gäller advokatens olika åligganden och överväganden i samband med processföring i ett tvistemål om större ekonomiskt värde, vilket därtill slutligt har avgjorts genom dom i Högsta domstolen; se NJA 1992:60 s 403.

2. ANDRA SYNNERLIGA SKÄL

Nämnas bör att handläggningen i hovrätten tog 3,5 år, trots att Klemeco vid åtskilliga tillfällen sökte skynda på ärendet genom telefonsamtal och besök. Klemeco fann till slut ingen annan utväg än att vända sig till JK. Med anledning av domens utformning i hovrätten och jämlikt 4 kap 13 § punkterna 6, 7 och 10 rättegångsbalken samt Europadomstolens jävsprinciper, uppstår frågan om rättens personella sammansättning kan anses åtnjuta erforderlig grad av tilltro ur objektivitetssynpunkt, särskilt mot bakgrund av ”*den något dubiösa*” och åtminstone skenbart partiska handläggningen under förberedelsestiden såvitt följer av ordförandens redogörelse av ärendet hos JK.

Se bilaga A.

Klemeco behöver ytterligare tid för att i samråd med sakkunnig expertis närmare utveckla skälen för sin ansökan om prövningstillstånd och hemställer med tanke på kommande storhelger om anstånd därmed till den 20 januari 2000.

Munka-Ljungby 1999-12-01

Bertil Burström, stf för Klemeco Nord AB

bil: 1